

Tazria' – Leviticus 12:1 – 13:59

Aliyah 2 – Leviticus 13:6 – 13:17

In deze *aliyah* lezen we hoe een priester moest beoordelen of iemand aan **melaatsheid (tsara-at)** leed. Tegenwoordig wordt deze ziekte vaak met lepra of een vergelijkbare huidaandoening verbonden. Toch is het nog maar zeer de vraag of *tsara-at* wel een ziekte was zoals melaatsheid of lepra. Binnen het Jodendom wordt uitgelegd dat *tsara-at* **geen besmettelijke huidziekte** was, maar een **bovennatuurlijke straf** van God, die zichtbaar werd in de huid. Huizen en kleding konden namelijk ook aangetast worden door *tsara-at*. In het geval van een huidziekte zou dit wel vreemd zijn. De quarantaine regels werden volgens deze uitleg niet ingesteld vanwege besmettingsgevaar, maar vanwege de overdraagbare onreinheid van deze personen.

Voor deze laatste uitleg pleit ook Mattheüs 10:8a, waar Yeshua tegen zijn leerlingen zegt: **Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit.** Van de melaatsen wordt niet gezegd dat zij genezen moeten worden, maar dat zij gereinigd moeten worden. Hieruit zouden we kunnen afleiden dat zij niet leden aan een ziekte, maar dat zij leden aan een straf van God, waardoor zij **onrein** waren. Deze onreinheid was overdraagbaar en zorgde ervoor dat mensen zich moesten reinigen. Daarom werden deze mensen geïsoleerd en uitgestoten uit de maatschappij.

Terug naar Leviticus 13. Iedereen die een verdachte plek op zijn of haar lichaam had, moest die aan de priesters laten zien, om te bepalen of het geen melaatsheid (*tsara-at*) was. In Leviticus 13:3 kunnen we lezen dat als het haar op de aangetaste plek wit geworden was en de plek dieper lag dan de huid, dat de priester diegene meteen onrein kon verklaren, omdat het melaatsheid betrof. Het **witte haar** en de **diepere ligging** van de plek waren dus doorslaggevend voor het onrein verklaren.

Maar als deze beide tekenen niet aanwezig waren, dan moest de persoon twee keer zeven dagen in **quarantaine** gezet worden, volgens de verzen 4 t/m 8. Mocht de plek zich tot twee keer toe verder uitgebreid hebben, dan moest de persoon in kwestie onrein verklaard worden. Dan betrof het melaatsheid. Maar als de plek zich beide keren niet had uitgebreid, dan werd de persoon in kwestie rein verklaard. Hij hoefde dan alleen zijn kleren te wassen. **Voortgaande uitbreiding** van de plek is dus ook een doorslaggevend argument om iemand onrein te verklaren.

Waarom nu deze periode van **twee keer zeven dagen**? Deze periode doet sterk denken aan de twee keren zeven dagen, die een moeder onrein was, na het **baren van een dochter**. Dit waren twee keer zoveel dagen, als bij de geboorte van een zoon. We zagen in de eerste *aliyah* van *Tazria'* dat dit waarschijnlijk te maken heeft met het feit dat een dochter weer een nieuwe generatie kan baren. Bij de geboorte van een dochter is het voortplanten van het leven extra duidelijk in het geding. Ook zagen we dat dit te maken heeft met de wetten rond melaatsheid, omdat melaatsen nu juist als levende doden

(Numeri 12:12) werden beschouwd. Het gaat hier om het **voortbrengen van leven of dood**.

Waar moeder en dochter nieuw (natuurlijk) leven voort kunnen brengen, daar brengt de melaatse geestelijke dood voort. Melaatsheid is een teken van de **geestelijke dood** en een straf op de zonde. Welke zonde dan? Volgens de Joodse traditie is melaatsheid de straf op zaken als moord, aanzetten tot overspel, etc., maar bovenal van **kwaadspreken**. Kwaadsprekend brengt meer dood voort, dan al deze dingen bij elkaar. Mirjam werd dan ook met melaatsheid bestraft, toen zij kwaad sprak over Mozes, volgens Numeri 12.

In de Bijbel wordt de zonde van **kwaadsprekerij** de mensen **zwaar aangerekend**. Dit is een zonde waar in onze cultuur nogal gemakkelijk over gedaan wordt. We praten tenslotte allemaal wel eens over een ander... Nee! Leviticus 19:16 waarschuwt ons om niet als een verhalendrager of roddelaar rond te gaan onder de mensen. Ook mogen we geen kwaad gerucht over iemand vertellen of aannemen volgens Exodus 23:1. Verder spreekt ook **Jakobus 3** klare taal over het gevaar van de tong:

*Ook de tong is een vuur, een wereld van ongerechtigheid. Zo staat het met de tong onder onze lichaamsdelen. Ze bevlekt het hele lichaam, en zet onze levensloop vanaf het begin in vlam, en ze wordt zelf **door de hel in vlam gezet**. Want elke natuur, zowel van wilde dieren en vogels als van kruipende dieren en zeedieren, wordt getemd en is getemd door de menselijke natuur. Maar de tong **kan geen mens temmen**. Ze is een niet te bedwingen kwaad, vol dodelijk vergif. Door haar loven wij God en de Vader, en door haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. Uit dezelfde mond komen **zegen en vervloeking** voort. Dit behoort niet zo te zijn, mijn broeders.*

Het is een goede gewoonte om **niet over anderen te praten** en al helemaal niet **negatief**. Dit zal uiteindelijk op je eigen hoofd terugkeren. Natuurlijk zijn hier wel uitzonderingen bij te geven, zoals in het geval van een noodzakelijke waarschuwing of als je een situatie moet bespreken om die te verbeteren. Ook in het kader van traumaverwerking en binnen het huwelijk kan er sprake zijn van uitzonderingen. Maar een goede **algemene stelregel** is om nooit negatief over anderen te spreken. Dit temeer omdat Yeshua ons geleerd heeft dat we zelf geoordeeld zullen worden met de maat waarmee we anderen meten.¹ Voor meer informatie omtrent deze zaken, kun je eens zoeken naar *lashon hara* op internet.

Terug naar de beoordeling van de huid door de priester. In de verzen 9 t/m 11 treffen we een tussengeval aan waarbij er **wel witte haren** aanwezig zijn, maar de plek **niet dieper** ligt dan de huid. Het gaat hier om een zwelling, die op de huid ligt, waarvan de haren wit geworden zijn. In dit geval komt er een extra criterium bij om iemand onrein te kunnen verklaren. Als er '**levend vlees**' (*michjat basar chai*) in de zwelling aanwezig is, dan moet de persoon in kwestie **onrein** verklaart worden. Dan betreft het '**slapende melaatsheid**' (*tsara-at noshènèt*). Over deze termen komen we zo nog verder te spreken...

---

¹ Mattheüs 7:1-2.

In vers 11 staat dat in dat geval de bewuste persoon **niet in quarantaine** gezet hoeft te worden, omdat het al zeker is dat het melaatsheid is. Ook dit pleit voor het feit dat *tsara-at* geen besmettelijke ziekte was. Immers, dan zou iemand juist wel in quarantaine gezet moeten worden, wanneer geconstateerd zou worden dat hij aan *tsara-at* leed. De melaatsen werden niet in quarantaine gezet, maar werden onrein verklaard. Dit betekende wel dat zij **buiten de legerplaats** moesten verblijven. Maar daar verbleven ook mensen, die bijvoorbeeld vanwege een nachtelijke zaadlozing of het aanraken van een dode onrein geworden waren.

Dit betekent dat de melaatsen gewoon **in contact** konden komen **met andere onreine mensen**. Zo zou een besmettelijke ziekte zich gewoon verder kunnen verspreiden. Echter, als zij afgezonderd waren vanwege hun onreinheid, in plaats van hun besmettelijkheid, dan was er geen enkel probleem. Immers, onreine mensen kunnen niet nog onreiner worden door hun contact met een melaatse. Zij waren al onrein en moesten het reinigingsritueel (met water) toch al ondergaan.

Het is hier ook goed om te wijzen op het verschil tussen de **Bijbelse quarantaineregels** en de quarantaineregels, die in onze huidige maatschappij gebruikt worden. Uit de behandelde verzen van Leviticus blijkt duidelijk dat de priesters iemand **niet zomaar** in quarantaine mochten plaatsen. Dan moest er wel een serieuze verdenking zijn, dat iemand daadwerkelijk aan *tsara-at* leed. Quarantaine is dan ook een **ingrijpende zaak**. Dit mag je Bijbels bezien niet zomaar uitvoeren.

Tegenwoordig zien we echter dat mensen **te pas en te onpas** in quarantaine geplaatst worden, omdat er mogelijk contact is geweest met een ziek persoon. Soms worden mensen **collectief** in quarantaine geplaatst. Dit strookt niet met wat de behandelde verzen ons onderwijzen. Alleen als er tekenen van een aandoening in de persoon zelf aanwezig zijn, kan een persoon in quarantaine gezet worden. Dit om uit te zoeken of het de aandoening betreft of niet.

Verder hebben we aanwijzingen gezien dat quarantaine **niet** werd toegepast op **besmettelijke ziekten**, maar om overdraagbare onreinheid vast te stellen. *Tsara-at* was verder een bijzonder heftige zaak, omdat het volgens het Bijbelse getuigenis een vloek of straf van God betrof. We kunnen dit opmaken uit de voorvallen met Mirjam en met Gehazi.² Quarantaine werd dus niet zomaar ingezet voor een ziekte, maar voor de priesterlijke beoordeling van **een straf of vloek van God**.

Laten we nog even verder lezen in onze *aliyah*. We lezen in de verzen 12 t/m 17 over een heel bijzondere manier om weer rein te worden. Als de **melaatsheid het hele lichaam had bedekt**, van hoofd tot voeten, en je was helemaal wit geworden, dan moesten de priesters deze persoon weer **rein** verklaren. Zodra er echter weer levend/gezond vlees verscheen, werd deze persoon weer onrein. En zodra dit levende vlees verdween, werd hij weer rein. Het kon dus vele malen achtereen gebeuren, dat iemand **rein-onrein-rein-onrein-enz.** werd verklaard.

---

² Numeri 12, 2 Koningen 5:20-27.

De belangrijkste les van de huidige *aliyah* gaat schuil in deze wonderlijke manier van **rein** worden, namelijk door **helemaal melaats** te worden. Dit voelt **tegennatuurlijk**, omdat iemand die helemaal melaats is geworden, onreiner lijkt, dan iemand die maar een beetje melaats is geworden. Om te begrijpen hoe dit zit, moeten we nog even terug naar termen 'levend vlees' en 'slapende melaatsheid' in de verzen 10 en 11.

Ook hier is iets geks aan de hand. Je zou verwachten dat **levend of gezond vlees**, te midden van de melaatsheid, een goed teken is. Je zou vermoeden dat de persoon al aan het herstellen is van de melaatsheid. Maar juist wanneer er levend vlees gevonden wordt, moet de persoon **onrein** verklaard worden en is er sprake van slapende melaatsheid. Als er geen levend vlees gevonden wordt in de zwelling, is er geen sprake van melaatsheid. Dan is het slechts een oppervlakkige huidaandoening.

Je zou kunnen zeggen dat als er levend vlees in de melaatsheid aangetroffen wordt, dat het dan **'actief' is**. Als er geen levend of gezond vlees in de melaatsheid wordt aangetroffen, dan is de melaatsheid niet meer actief. Als iemand helemaal bedekt is met melaatsheid, van hoofd tot voeten, dan kan de melaatsheid geen gezond vlees meer aantasten. In die zin is de melaatsheid ook niet meer 'actief' te noemen. Daardoor kan iemand rein verklaard worden.

Maar we moeten hier nog een spade dieper steken, want zoals gezegd, gaat het hier niet zozeer om een besmettelijke ziekte, maar om een straf van God op de zonde. De term **'levend vlees'** kunnen we dus ook opvatten **in geestelijke zin**. Het gaat dan over de kwade neigingen en zonden, die in ons lichaam regeren. Hier schrijft Paulus uitgebreid over in de Romeinenbrief. Hij schrijft onder meer:

*Zo dient ook u uzelf te rekenen als **dood voor de zonde**, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heer. Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.* (Romeinen 6:11-12)

*Welnu, broeders, wij zijn aan het vlees niet verplicht om naar het vlees te leven. **Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.*** (Romeinen 8:12-13)

Het vlees moet dus dood, volgens Paulus. Levend vlees is daarmee een slecht teken, omdat dat betekent dat de zonde in ons ontwaakt en leeft. En laten we eerlijk zijn, van onszelf zijn we **allemaal melaats en onrein**. Zodra we beseffen en erkennen dat we helemaal melaats zijn en sterven aan onszelf, dan worden we als de persoon, die helemaal door de melaatsheid overdekt was. Ons vlees sterft en we kunnen opstaan in een nieuw en rein leven, met Yeshua. Maar zolang **we denken dat er nog iets gezonds** aan ons is, buiten Yeshua, dan hebben we nog met levend vlees te maken. De zonde zal zich dan een weg blijven eten door ons leven heen. We kunnen namelijk alleen in de kracht van Yeshua zelf weerstand aan de zonden bieden.

Hierbij moet ook opgemerkt worden dat de **melaatsheid** niet het probleem is, maar het **medicijn**. De zonde is het probleem. De melaatsheid maakt de zonden openbaar en geeft ons gelegenheid om ons te bekeren. Verder maakt de melaatsheid ons **'wit'** en wanneer het ons helemaal bedekt zelfs **'rein'**. De melaatsheid staat symbool voor het proces van **sterven aan jezelf**. Zolang we dit proces tegenwerken, vernietigt het ons, maar als we er helemaal aan **toegeven**, brengt het ons tot het nieuwe leven in Yeshua.

In de Joodse traditie wordt er ook opvallend positief gesproken over melaatsheid (*tsara-at*). Ten eerste wordt onderwezen dat het een eer is voor het volk van Israël dat God hen bij tijden straft met melaatsheid. Dit is namelijk een teken van **Gods betrokkenheid**. Zolang God hen nog straft met melaatsheid, wijst Hij hen nog op hun fouten en kunnen zij zich nog **bekeren**. Dit is een geweldige zegen.

Ten tweede wordt er in sommige Joodse tradities onderwezen dat melaatsheid alleen de mensen trof, die **hoog in aanzien stonden bij God**. God wilde hen in het bijzonder hun fouten kenbaar maken, om hen te zuiveren van de laatste dingen, die niet klopten in hun leven. De andere mensen moesten het met de regels van de Thora doen en die basale regels waren mogelijk ook wel genoeg voor hen, omdat zij toch overduidelijk zondigden.

Dit laatste waag ik in twijfel te trekken, maar het principe dat God bestraft wie Hij liefheeft, vinden we ook in het Nieuwe Testament terug. In **Hebreeën 12:5-8** staat hierover het volgende geschreven:

*En u bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heer niet gering en bezwijkt niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. **Want de Heer bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt.** Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt? Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen.*

Dit gedeelte gaat lijnrecht in tegen onze huidige cultuur. En tegelijk is dit zo rijk en heerlijk. **Hoe waardevol is de bestraffing van de Heer**. We moeten haar waarderen meer dan al het goud en het zilver van deze wereld. Als de Heer ons terechtwijst en corrigeert, leidt Hij ons op het eeuwige pad en noemt Hij ons zijn kinderen.

Melaatsheid is niet het probleem, maar de oplossing. De melaatsheid laat een mens sterven aan zijn vlees, zodat hij/zij kan opstaan in het nieuwe leven van de Geest, door het offer van Yeshua.

Maar zelfs als wij met Yeshua zijn gestorven en opgestaan, speelt het oude vlees soms weer op. Daarom wordt de melaatsheid in vers 11 ook **'slapende melaatsheid'** genoemd. Het vlees slaapt, maar wordt soms weer wakker. Dan hebben we er weer strijd mee te voeren. We zien dit ook terug in het feit dat iemand vele keren achtereen rein-onrein-rein-onrein-etc. kan worden verklaard. Soms is dat slapende vlees **ineens weer springlevend**. Toch kunnen we dit vlees **door de kracht van de Geest** keer op keer doden. Dat is onze roeping.

Het punt zit hem vaak niet ineens in de zonden en verleidingen, die weer naar ons toekomen. Het punt zit hem juist daarin dat we denken dat we van onszelf toch nog wel **een beetje gezond** zijn. We gaan dan de **strijd tegen de zonde** weer **uit eigen kracht** te voeren en denken wel staande te kunnen blijven. Maar zonder de kracht van de Geest zijn al deze pogingen futiel en waardeloos. We zullen vallen, als we in eigen kracht denken te kunnen staan. Het is de **overgave aan de dood van ons oude ik**, wat ons de overwinning schenkt. We moeten leren om tevreden te zijn met het feit dat **Yeshua door ons heen leeft** en wij zelf niet meer.³ Hij alleen kan het doen door ons heen. En Hij wil dat heel graag doen, als wij Hem daarvoor de ruimte geven.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Melaatsheid (*tsara-at*) was waarschijnlijk geen besmettelijke huidziekte
2. Reden voor afzondering was de onreinheid van de melaatse
3. Wit haar en diepere ligging dan de huid > onrein
4. Voortgaande uitbreiding van de plek > onrein
5. Wit haar en oppervlakkig, maar met 'levend vlees' erin > onrein
6. Hele lichaam bedekt met melaatsheid > rein
7. Bijbelse quarantaineregels worden niet lichtvaardig aangewend
8. Kwaadspreken of roddelen is een zware zonde volgens de Bijbel
9. Melaatsheid is geen ziekte, maar medicijn. De zonde is de ziekte.
10. Gods correctie en terechtwijzing moet zeer hoog en positief gewaardeerd worden
11. Wij zijn allemaal melaats en onrein van onszelf
12. We moeten sterven aan ons vlees / oude ik, daar staat melaatsheid symbool voor
13. Als we denken dat we nog een beetje gezond zijn, vallen we in zonde
14. Ons vlees is slapend en kan soms ineens weer springlevend zijn
15. Alleen door de kracht van Yeshua en de Geest kunnen wij tegen de zonde strijden

---

³ Galaten 2:20.